

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Portugalii słowny znak towarowy nr 249791 „REAL” dla usług z klasy 36; zarejestrowany w Portugalii słowny znak towarowy nr 249793 „REAL SEGUROS” dla usług z klasy 36; zarejestrowany w Portugalii graficzny znak towarowy nr 254390 zawierający element słowny „REAL” dla usług z klasy 36; różne niezarejestrowane prawa, co do których twierdzi się, że podlegają ochronie we wszystkich państwach członkowskich i w Portugalii

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2011 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Real Seguros (real,- BIO)

(Sprawa T-549/11)

(2012/C 6/35)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Real Seguros, SA (Porto, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zawieszenie postępowania do czasu wydania przez portugalski urząd ds. znaków towarowych ostatecznej decyzji w przedmiocie złożonego przez stronę skarżącą wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia praw do wcześniejszych zarejestrowanych w Portugalii znaków towarowych nr 249791, nr 249793 i nr 254390; w przypadku nieuwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania, o kontynuację postępowania; oraz
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 sierpnia 2011 r. w sprawie R 115/2010-4; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny międzynarodowy znak towarowy nr W 983684 „real,- BIO” w kolorach zielonym, białym i brązowym dla usług z klasy 36

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Real Seguros, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Portugalii słowny znak towarowy nr 249791 „REAL” dla usług z klasy 36; zarejestrowany w Portugalii słowny znak towarowy nr 249793 „REAL SEGUROS” dla usług z klasy 36; zarejestrowany w Portugalii graficzny znak towarowy nr 254390 zawierający element słowny „REAL” dla usług z klasy 36; różne niezarejestrowane prawa co do których twierdzi się, że podlegają ochronie we wszystkich państwach członkowskich i w Portugalii

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą, że nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie.

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2011 r. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgico Kentro przeciwko Komisji

(Sprawa T-552/11)

(2012/C 6/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgico Kentro (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat E. Tzannini)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej noty obciążeniowej;
- uwzględnienie jej argumentów jeżeli uzna on, że kwoty wskazane w jej piśmie z dnia 17 czerwca 2011 r. podlegają zwrotowi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu również w części dotyczącej trzeciej raty, która nie została wypłacona;
- potrącenie ewentualnie podlegających zwrotowi kwot ze wspomnianą, nigdy nie wypłaconą, trzecią ratą, która pozostaje w zawieszeniu od pięciu lat;

— uznanie niniejszej skargi za zdarzenie przerywające bieg terminu przedawnienia prawa do wypłaty trzeciej raty;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji wynikającej z noty obciążeniowej z dnia 9 września 2011 r. nr 3241109207 dotyczącej uczestnictwa skarżącej w programie badawczym „WARD IN HAND” nr 510743.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

nadużycie władzy przez Komisję Europejską ze względu na prawnie fikcyjne zrównanie przez nią niedostarczenia kart czasu pracy z niedostarczeniem dostaw co stanowi naruszenie zobowiązań umownych;

— brak uzasadnienia zaskarżonej noty obciążeniowej i naruszenie ogólnej zasady prawa zgodnie z którą akt niekorzystny musi zawierać uzasadnienie aby możliwe było skontrolowanie jego zgodności z prawem ponieważ zaskarżona nota obciążeniowa nie zawiera żadnego uzasadnienia;

— nieuwzględnienie środków dowodowych;

— naruszenie prawa i brak uzasadnienia, ponieważ pozwana nie uwzględniła argumentów skarżącej dotyczących okoliczności faktycznych i niezgodnie z prawem odrzuciła je bez uzasadnienia;

— naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ pozwana bezprawnie nie wypłaciła skarżącej ostatniej raty programu i zniweczyła całość jej prac badawczych pięć lat po zakończeniu programu.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2011 r. — European Dynamics Luxembourg przeciwko EBC

(Sprawa T-553/11)

(2012/C 6/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg S.A. (Ettelbrück, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogianakis i M. Dermitzakis)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej oddalającej wspólną kandydaturę konsorcjum kierowanego i reprezentowanego przez skarżącą, przedstawioną w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert dotyczących udziału w postępowaniu przetargowym o numerze 14159/IS/2010 (Dz.U. 2011/S 75-121894), w szczególności w zakresie dotyczącym usług objętych częścią 1 wskazanego przetargu;

— stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej oddalającej skargę wniesioną przez skarżącą zgodnie z postępowaniem określonym w sekcji IV.2.1 zaproszenia do składania ofert i na warunkach przewidzianych w art. 33 decyzji EBC/2007/5⁽¹⁾;

— stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji przyjętych przez stronę pozwaną w związku z powyższymi decyzjami;

— zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącej kwoty 2 000 000 EUR tytułem odszkodowania za utratę szans oraz szkody w jej reputacji i wiarygodności w związku z przetargiem na podstawie art. 256, 268 i 340 TFUE;

— obciążenie strony pozwanej kosztami zastępstwa prawnego oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną obowiązku przedstawienia uzasadnienia i wskazania zalet przyjętych kandydatur. Ponadto skarżąca podnosi, że strona pozwana przyjęła niejasne kryteria, wprowadziła nowe kryteria w toku oceny i nie dochowała art. 28 ust. 3 decyzji EBC/2007/5. Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie przez stronę pozwaną praw obrony oraz zasad przejrzystości i dobrej administracji.

2) Zarzut drugi dotyczący dopuszczenia się przez stronę pozwaną oczywistego błędu w ocenie poprzez brak dochowania art. 25 decyzji EBC/2007/5 i specyfikacji zamówienia.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 20 decyzji EBC/2007/5 i zasady dobrej administracji.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 28 ust. 3 decyzji EBC/2007/5 poprzez stwierdzenie niedopuszczalności skargi wniesionej przez skarżącą.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 3 lipca 2007 r. określająca zasady udzielania zamówień publicznych (Dz.U. 2007 L 184, s. 34).